

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Veroniku Dvořákovou

JUDr. Veronika Dvořáková je samostatnou advokátkou a mediátorkou, členkou Unie rodinných advokátů a externí vyučující na Vyšší odborné škole zdravotnické v Kolíně. Kancelář JUDr. Veroniky Dvořákové funguje teprve od roku 2017, za sebou má však tato advokátka skoro desetiletou praxi. V roce 2019 se umístila na 2. místě v prestižní celorepublikové soutěži Právník roku v kategorii Talent roku. Její kancelář se zaměřuje na právo občanské, zejm. rodinné, trestní a insolvenční.

1. Co máte na své práci nejraději?

Dobrý pocit, který mám, pokud případ skončím s čistým svědomím a zároveň s vědomím, že jsem přispěla k dobré věci. A samozřejmě také dobrý pocit z vítězství a úspěchu. Je však potřeba tyto dva pojmy od sebe odlišit, neboť úspěch se vždy nerovná výhře. Tak je tomu samozřejmě v mediaci, ale mimo ni zejména v rodinném právu. Úspěchem je zde ve většině případů dosažení dohody tam, kde se to zdálo nemožné. A z takové kauzy pak odcházím s úsměvem, protože vím, že jsem pomohla třeba i budoucí generaci. To je to, co mne žene dál.

2. Jak často Vás ve vašem oboru něco překvapí?

Velmi často, bohužel mnohdy spíše v negativním smyslu. A to nemluvím jen o lidech nebo samotných kauzách, se kterými za mnou přichází, ale bohužel i o jednání některých osob v justici.

3. Ideální dovolená?

Moře, pláž i hory, skály, slunce i sníh, knížka a správný člověk po mém boku.

4. Který předmět byl na studiích Vaším nejoblíbenějším a proč? A který jste naopak neměla ráda vůbec?

Paradoxně mým oblíbeným předmětem bylo obchodní právo. Paradoxně proto, že ve své praxi se zaměřuji na jiná právní odvětví a obchodnímu právu se věnuji pouze okrajově (s výjimkou práva insolvenčního). Naopak předmět, který jsem neměla vůbec ráda, bylo mezinárodní právo veřejné. Naštěstí se jednalo jen o záležitost dvou semestrů a ke své dnešní praxi jej nepotřebuji.

5. Co byste vzkázala mladým lidem, kteří uvažují o právnické profesi?

Připravte se na to, že je to boj. Boj mnohdy ve Vás samotných, zda to má opravdu cenu, boj s protistranami, soudy, úřady, ale bohužel i boj s vlastními klienty. Na druhou stranu, pokud člověk opravdu chce a půjde do toho naplno, nakonec si bez takového boje nedokáže život představit.

6. Jací lidé vás nejvíce dokáží rozčítit?

Lidé arogantní a urputní, kteří jdou do sporu za každou cenu jen z jakéhosi principu nebo za účelem uškodit protistraně. Lidé, kteří si neumějí přiznat svou vlastní chybu a jsou „nejchytřejší“, takže je těžké jim cokoli vysvětlit. O to více si vždy vzpomenu na Sókratovu tezi „Vím, že nic nevím.“ Její obsah je však takovým lidem cizí.

7. Vaše práce vyžaduje rozhodnost. Přesto - jsou v životě nějaké situace, kdy jste nerozhodná?

Takové situace se mohou objevit i v rámci mé práce, ale samozřejmě výjimečně, lidé na mne spoléhají. Nicméně mnohem více takových situací je v mém soukromém životě, ale zde si to naopak člověk může dle mého názoru dovolit. Tak si tento „luxus“ nerozhodnosti občas dopřeji, i když je to na úkor mého blízkého okolí.

8. Největší pracovní úspěch?

Nemám za sebou žádnou velkou kauzu, o které by se mluvilo např. v médiích. Proto je pro mne největším pracovním úspěchem vždy spokojenost mých klientů, zejména když se ke mně vrací nebo mi volají lidé na základě jejich doporučení.

9. Čím Vás dokáží studenti překvapit?

Tím, kolik toho vědí nebo naopak tím, jaké základní informace jim chybí. Vyučuji na škole, kde právo není hlavním oborem a mnohdy se studenti s právem setkávají poprvé, chybí jim základy, které jim měly být dle mého názoru poskytnuty už na střední škole, ale bohužel mnohdy nebyly.

10. (Pracovní) konflikt, který Vám utkvěl v paměti, jak jste ho řešila a co Vás naučil?

V době, kdy jsem byla na počátku vlastní praxe, tedy jen pár měsíců po advokátních zkouškách, jsem měla svého prvního klienta v trestní věci na plnou moc. Jednalo se o skutkově poměrně jednoduchou věc, nicméně vyšetřující komisař se zřejmě rozhodl, že z této záležitosti vytvoří kauzu mnohem závažnější. Bohužel nakonec nejen, že celá kauza byla opravdu vyšetřována v kategorii zločinů, ale zároveň mi pan komisař jako začínající samostatné advokátce začal komplikovat mé postavení v celé věci, mou obhajobu a tím i škodit mému klientovi. Vyústilo to tím, že na mne dokonce podal stížnost na Českou advokátní komoru, což pro mne jako začínajícího advokáta byla zásadní rána. Nakonec byla zamítnuta jako nedůvodná a kauza zločinu skončila v klasifikaci přečinu a uložením drobné podmínky. Na základě toho jsem si uvědomila, že advokacie je často boj na všech frontách, a zároveň mne celá záležitost posílila do budoucna a naučila brát některé věci s nadhledem. Ne nadarmo se říká, že „co tě nezabije, to tě posílí“. Výsledek celého případu pak beru jako jeden ze svých prvních pracovních úspěchů po zahájení samostatné praxe a vlastně jej řadím z lidského hlediska i mezi úspěchy osobní.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Piotra Adamczyka](#)
- [10 otázek pro ... Jaroslava Nováka](#)
- [10 otázek pro ... Jakuba Jirovského](#)
- [10 otázek pro ... Michala Pálinkáse](#)
- [10 otázek pro ... Roberta Matase](#)
- [10 otázek pro ... Michala Kunu](#)
- [10 otázek pro ... Pavla Staňka](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)
- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)